

Til nr. 5

Efter lovforslagets § 11, stk. 2, kan en længstlevende ægtefælle altid udtage så meget af boet, at værdien heraf sammenlagt med den længstlevendes bos- og arvelod samt fuldstændige særøje udgør indtil 500.000 kr. (retten til suppleringsarv).

Lovforslaget indeholder i § 16 regler om fordelingen af arven mellem den førstafdødes og den længstlevendes slægter, når en længstlevende ægtefælle, der har benyttet sig af sin ret efter § 11, stk. 2, afgår ved døden.

I det fremsatte lovforslags § 16, stk. 6, foreslås det, at arv, som en særlivsarving – eller dennes livsarvinger, jf. lovforslagets § 1, stk. 2 – har modtaget ved den førstafdøde ægtefælles død, skal fradrages i arv, som særlivsarvingen modtager efter den længstlevende ægtefælle.

Bestemmelsen kan forstås således, at fradraget af den arv, som særlivsarvingen har fået udbetalt efter den førstafdøde ægtefælle i tilfælde, hvor ægtefællen har arvet efter at have benyttet sig af retten til suppleringsarv, skal ske krone for krone. Dette ville indebære følgende fordeling af arven:

M har særbarnet S, og H har særbarnet D. M dør, og det samlede fællesbo er på 600.000 kr.

H gør brug af retten til suppleringsarv og udtager på skiftet 500.000 kr. S arver 100.000 kr.

Ved H's død arver S ved uændret formue halvdelen af boet efter H, hvorfra skal trækkes den allerede udbetalte arv på 100.000 kr. S arver således 150.000 kr. efter H og får i alt 250.000 kr. D arver 350.000 kr. efter H.

En sådan forståelse af bestemmelsen ville, som det fremgår af eksemplet, indebære, at D og S ikke bliver ligestillet i arvemæssig henseende, men at D kommer til at arve 100.000 kr. mere end S.

Dette har ikke været hensigten med reglen, og det foreslås derfor præciseret i bestemmelsen, at fradraget skal ske på samme måde, som hvis der havde været tale om et arveforskud.

Med den foreslåede ændring præciseres det således, at fradraget af den arv, som særlivsarvingen har fået udbetalt efter den førstafdøde ægtefælle i tilfælde, hvor ægtefællen har arvet efter at have benyttet sig af retten til suppleringsarv, skal ske på samme måde, som hvis der havde været tale om et arveforskud, jf. lovforslagets § 47, stk. 1.

Det betyder, at arv, som en særlivsarving efter den førstafdøde ægtefælle tidligere har fået udbetalt, skal lægges til boet efter den længstlevende ægtefælle ved beregningen af arvelodder og tvangsarv, hvis boet er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 2 eller 3. Hvis den tidligere udbetalte arv ikke fuldt ud kan fradrages i den arv, som særlivsarvingen efter den førstafdøde ægtefælle skal have udbetalt ved den længstlevendes død, skal der endvidere kun tillægges et beløb svarende til den pågældendes arvelod.

Den tilsigtede anvendelse af lovforslagets § 16, stk. 6, kan illustreres med følgende eksempel:

M har særbarnet S, og H har særbarnet D. M dør, og det samlede fællesbo er på 600.000 kr.

H gør brug af retten til suppleringsarv og udtager på skiftet 500.000 kr. S arver 100.000 kr.

Ved H's død skal den allerede udbetalte arv til S på 100.000 kr. behandles på samme måde som et arveforskud, dvs. at arven lægges til beholdningen i boet efter H, som herefter er på 600.000 kr. under forudsætning af, at H's økonomiske forhold er uændrede. S arver herefter 300.000 kr., hvorfra skal fratrækkes den allerede udbetalte arv på 100.000 kr., og det vil sige, at S ved H's død får udbetalt 200.000 kr. D arver i alt 300.000 kr.

Til nr. 6

Den foreslåede ændrede affattelse af bestemmelsen er alene af redaktionel og præciserende karakter og indebærer ingen ændring i, hvornår et udvidet samlevetestamente er ugyldigt.